

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Politični pregled.

Trst, 20. julija 1900.

O položaju. Politična tema zadnjih tednov se jasni. Naš korrespondent je govoril danes v kavarni »Central« z odlično osebo iz ministerskega predsedništva o bodočih načrtih vlade, in je med drugim tudi to zvedel, da v ministerstvu ne vedo še ničesar, kake odredbe ukrene vlada glede narodnostnih zahtev. Neimenovani dostojanstvenik se je tudi izrazil, da bi bilo jako dobro, ako bi vsi časopisi, ki vedno govore o odličnih svojih državnikih, svojih dopisovalcih, prišli z imeni na dan; tako bi bilo vendar mogoče, da bi zvedeli v Avstriji za izvrstne politike, katerih nam za sedaj še pomanjkuje. V ministerstvu ni prav nič novega, kar ne bi bilo vže znano. Ako se pa ne varamo, je postala situacija vendarle jako kritična; radi tega si moramo kaj izmisliti, ker nam pomanjkuje vsake informacije. Opozarjamo zato, naše cenjene bralce na prihodnje izdanje lista.

»Wiener-Zeitung« s ponosom povdarja, da gremo tudi glede ministerskih kriz na boljše. Vedno se je trdilo da imamo v Avstriji vsake lune nove ministre; to je res, ali res je tudi to, da ga ni sedaj na svetu ministra, ki bi slavil svoj 20-letni min. jubilej kakor naš — Welsersheimb. Livat?

Iz Francoske dobivamo jako dobre vesti; zadnih 48 ur niso ukrali v vojnem ministerstvu nobenega dokumenta; radi tega pa že zopet vré v vojski. Splošno pa

ja tukaj maenje razširjeno, da postanejo Nemci kmalu Francozi, ako bodo francoski generali tudi za časa vojne svoja mesta tako zapuščali kakor sedaj. —

Iz Nemčije prihajajo nam vesele vesti. Ker so udarili večo carino na plzensko pivo, in ker so nemški gostilničarji zahtevali, da bi tovarnarji piva plačevali, to carino, so jim poslednji vgodili tej želji, rekši, da Čehi ne bodo plačevali davkov, s katerim se povečava nemška bojna mornarica. — Tovarnar Krup, ki dela kanone za Kino in za Nemčijo, se je zahvalil svojim delavcem za njih trud, ker je dobil zahvalna pisma od nemškega cesarja in od kit. cesarice.

Iz Srbije. V tej izmučeni deželi je zavladala splošna zadovoljnost, da je Milan bolan in da je šel v Karlove vari.

Iz Italije. Kompetentni krogi so se tudi odločili za akcijo v Kitaju. Včeraj so imeli tajno sejo v vojnem ministerstvu, kterege generala naj bi poslali v Kitaj. Vojni minister je govoril 6 ur ter je posebno to povdarjal: Oni, ki zna najboljši bežati je junak in je za vojne operacije najsposobnejši; kdor pa ostane v ognju in pade, ta ni za nobeno rabo. Posledica tega logičnega govora je bila ta, da so unisono odločili da pošljejo v Kitaj zoper bokserje — Baratierija.

„—Ž“

Bečka ljubav.

Dragi Milko, zar me ne ljubiš više?
 Ljubim te, ljubim, dušo... Ona mu ovila svojo mekanu ručicu nježno oko vrata, ogrllila ga vruče strastveno...

Ah, Milko, sunce moje, tako rado bi imala novu odjeću...

Ali, dušo, tā značeš, da... I vruči ogrljaji i poljubi ugušili mu svaku daljnju riječ.

Na »Ringu« je sreča. Žurila se nervozno.

Da ne bi mi išla krojačici? — — Poći éu za njom, da vidim!

Razdražen je bio...

Što, vraga, sam se tako užasno razdražio... Krojačica.. ha, ha! — Zar nijesam si mogao misliti, da ée je čekati na uglu sa fijakerom — husarski časnik!

„—Ž“

Pavliha.

Bilo je pretekli teden, ko vzamem svojo marelo, fajfo in mehur, čevlje nabiksam, hišo zaklenem, pa grem na kolo-dvor. Ker me že vsi poznajo povsod in vedo, da jo včasih kam daleč udarim, zato so se mi vsi spoštljivo odkrili in tisti z rudečo kapo me ponižno vpraša: »Gospod Pavliha! kam se pa danes blagovolite popeljati?« »V Kino« sem se nasmehnil, odgovorim moško, »poseben vlak vstano-

vite, da me hitro tja potegne«. »Precej, precej«, hiteli so vsi in v četrte ure sem se že peljal proti Kitaju pogledat, če je res tako, kakor časniki pišejo vsak dan.

Kmalu sem bil tam. Prvi človek, kateri me srečam, je neki Anglež. Tekel je na vse kriplje in se preplašeno nazaj oziral. »Prijatelj, kaj pa tečeš tako?« vprašam ga. »Goodam«, začel je jadicovati, »Kitajci so še hujši kot Buri. Buri so se samo junaško branili. Kitajci pa imajo še povrh grozovite muke, s katerimi nas trpinčijo«. »So tudi tebe?« »Klofutati so me že začeli, potem sem jim pa srečno ušel«, odgovori, »kam si pa ti namenjen kar z marelo? Saj še s puškami in topovi nič ne opravimo v tej bojeviti deželi, ti jo pa mahaš s marelo, kakor bi šel na božjo pot!«

»Svoje marele ne dam za vse angleške topove«, pohvalim se, »vsaka krogla kar odleti od nje«.

»Ne verjamem«, pravi Anglež in ogleduje marelo menda misleč, da ali lažem, ali pa mora biti sam zlodej v nji.

»Angleži ste že tako neverjetni«, pravim, »kako pa je kaj z Buri zdaj?«

»Goodam, slabo, slabo. Ljudje mislijo, da je že velika država pogoj moči; jaz pa pravim, da se velika skleda veliko lažje razbije nego pa mala. Kaj praviš, prijatelj?«

»Hm, hm, velika skleda, imaš prav«, rečem zgovornemu Angležu, »jo je pa treba zvezati, da se ne ubije«.

»Kdo jo naj pa zveže?« vpraša začudeno.

»Denar!« rečem lakonično.

»Ko bi ga imeli, goodam!« zdihne Anglež.

»Pa vaši lordi?«

»Imajo tudi sami žepe, da lahko spravijo svoje milijone«.

Začnjava glasove in tek. Ko se ozreva, vidiva Kitajce, ki so leteli za nekim Japoncem, da jim je pot curkoma lil s čela. Moj tovariš vzame pot pod noge in teče, kot bi vragi za njim leteli.

Kitajci se približajo meni. Bili so trije. Tisti, ki mi je bil najbližji, ustrelil proti meni in izdere sabljo. Jaz pa nastavim marelo. Krogla odleti, kakor bi bila žoga, sablja se pa prelomi, ko udari Kitajce po moji mareli. Kitonoseci so se prestrašili nad tem čudom. Kot bi jim sršene iz meha spustil, odlete po bliskovo, od koder so prišli. Jaz jo pa mahnem za njimi, in kmalu sem videl, da se Anglež ni lagal. Kitajci so mučili ptujce in sploh kristijane prav po živinsko, kakor kaki Turki.

Kar sem videl, hočem površno povedati.

Prvi prizor je bilo klofutanje. Dva rablja sta zgrabila žrtev, vrgla jo na tla na kolena in začela jo biti z neko pripravo, ki je imela obliko štirih sešitih podplatov. Klofute so padale po enem licu ali pa po obeh. Udarei so bili tako strašni, da je otekla vsa glava in še zobje so revežem izpadli.

Drugo mučilo je nekaka kletka v kateri mora človek biti in se more nikamor ganiti.

Druga kletka je pa taka, da gleda glava iz nje in da se noge komaj dotikajo tal, človek se v tej kletki davi, vendar ostane živ.

S stiskalnicami se polomijo nesrečencu vse kosti.

S človeka režejo tudi v pramenih kožo.

Smrtna kazen je zadavljenje in obglavljenje. Hujše je zadavljenje. Človeka privežejo na nekak križ. Okrog vratu mu denejo zanjko, katero zadrignejo par hipov in jo zopet razvežejo, da se kaznjenee opomore. To delajo tako dolgo dokler ne izdihne.

Najstrašnejša kazen pa je takozvana počasna smrt. Kaznjence zvežejo poleg njega pa denejo več nož in nožičev, kateri imajo napise delov človeškega telesa. Najprej porežejo od človeka vse, kar od njega visi, n. pr. nos, ušesa, prste na rokah in nogah, ter roke in noge. Zadnji nož ima napis »vrat« ali pa »srce«, in v vrat ali srce se zasadi nesrečniku poslednji nož. To sem videl. Gnjusilo se mi je to grozovito počenjanje in mahnil sem jo dalje po Kini. Pa tudi na drugih krajih sem videl te grozovitosti. Res sramota bi bila za omikano Evropo, ako bi to dalje pustili. V Kini sem dovolj videl; mahnem jo proti severu k ruskemu carju. Ravno na pragu je stal in si viržinko prižigal, ko stopim jaz predenj. »O Pavliha«, pravi in mi seže v roko, »kako je pa že kaj?« »Slabo, slabo; po Kini sem hodil, pa so sami divjaki tam. Ti Nikolaj, malo bolj jim na prste stopi, drugače vse sproti pomoré«. Nič se ne boj, Pavliha«, potolaži me car, »ko pride pravi čas, jim že pokažemo tem divjakom«.

»Glej, da ne bo prepozno«, posvarim ga.

»Veš, jaz bi že poslal, da bi se ti vragi kar poskrili, ogromne mase tja, pa tega vruga, saj veš kakšna sta Anglež in Japonce. Vsak bi rad velik kos peršuta od tega velikanskega kitajskega pršiča nazadnje bi pa še mene rada požla. Misliš, da bom ljudi kar tja v en dan v boj gonil, kam pa pridemo?«

»Kateri te pa grše gleda, Anglež ali Japonce?« vprašam Nikolaja in si nabašem tobaka v pipo.

»Obema sem trn v peti, seveda najprej Japoncu, ker je najbližji, pa vidiš, viržinka mi je ugasnila, še meni prižgi«, pristavi, ko sem samemu sebi našgal tobak.

Z veseljem mu postrežem.

»Kako pa kaj pri vas na Kranjcem?« vpraša ljudomili mož.

»I kaj češ, večer ravs in kavrs, otrokom bi preje dopovedal, da je tak boj poguben zanje, tem »učenim možem« pa je vsaka beseda bob v steno«.

»Se bodo že spametovali, ko jih dobe po grbi«, reče pomenljivo veliki car.

»Od koga misliš?« vprašam.

»Viljema vprašaj!« veli Nikolaj, »kaj on špekulira«.

»Njemu je cela Avstrija na poti!«

»Slovenci se bodo pa še kesali, če bodo tako gnali naprej, le povej jim, pravi car, »tako se pripravljajo na sovražnika kakor brezverec na smrt. Si kaj žejen, Pavliha?« Saj sem lahko, ko sem tako daljo pehodil kar tjakaj pojva«, rečem in pokažem na nasprotno stran ceste.

»Pa pojva«, reče Nikolaj in šla sva.

Kaj sva še uganila pri kozarcu vina, povem drugipot.

Pavliha,

neoženjen, večer popotnik.

Iz Pekinga.

(poročilo od specialnega Brivčevega poročevalca.)

Peking 15. Zaprti smo v nekem poslanstvu. Oblegajo nas milijoni bokserjev; ravnokar je bilo na zvoniku sv. Konfucija poldan; bokserji so začeli kositi in tako mi je mogoče, da vam telegrafiram par vrstic. Razven mene so vsi bolani; imajo reume. Ker je nastal vslel tega, da je vsa streha prestreljena močan prepil. Vsi pijemo pristni kitajski čaj, seve brez cukra, Nemški poslanik je ravno končal svoj govor: Wir fürchten Gott, sonst... tu se je začelo kar tresti...

Peking 16. Ravno sedaj je poštar prinesel pismo od nemškega cesarja seveda priporočeno, v katerem nam priporoča: »Narodi Evrope — čuvajte svoja pleča!« To pismo je napravilo tukaj veliko senzacijo vsled svojega krepkega jedra.

Peking 17. Včeraj je zedinjena Evropa osvojila pri Taku štiri kit. križarke; eno dobi Ruska, drugo Angleška, tretjo Francoska, četrto Nemčija; Avstrija in Italija dobita pa fotografijo vseh štirih križark.

Peking 18. Ravnokar sem slišal, da hočejo slaviti evrop. vlasti obletnico mirovne konference v Pekingu. Take evr. manifestacije še ni videl Kitaj; vprašanje je le, kako da pridejo v Peking. — Kitajci so se tudi že pripravili na ta mirovni shod. Da bo več prostora v Pekingu, so Kitajci kar požgali nekoliko sto poslopij — seveda naših, ker njihov poslopja niso še pri nobeni banki asikurirana.

Peking 19. Kakor sem iz najboljšega vira zvedel je položaj tak: adm. Seymour je zgrešil pot v Peking, ker vsled pomanjkanja vsacega planinskega društva niso poti označene in sedaj se nahaja tam nekje za kit. zidom v Aziji. Število bokserjev je med 1 in nekoliko milijonov. Kakor razvidno je položaj jako jasen in zdi se mi, da je radi tega vsaka evrop. akcija nepotrebna.

Peking 20. Slišal sem, da pridejo naši kranjski Janezi sem, sicer pa ni nobena potreba, ker Avstro-Ogrska ima tukaj že celo armado sestojčea iz 25 mož, ki potučavajo Kitajce v evrop. kulturi z Nemei Rusi, Engleži, Francuzi in Italjani. Ker pa jih je že nekaj britko smrt storilo, bilo bi dobro, da bi Avstrija vender le še kacega kranjskega Janeza — mobilizirala.

Velika nesreča

Evropejci so pri zadnjem naskoku vzeli in zasedli veliko kitajsko mesto Tien-sin. Mnogo je ranjenih a največ ruskih vojakov. Pa glej čudo, ko so vse prešteli niso našli niti enega Italjana vmes. Piccolo je sam prinesel to vest, možiček se ne da mirú, češ, da niso prav šteli, da morajo biti tudi Italjani med ranjeni, kar piše tudi nek italjanski list, da je enemu italjanu kedar je bežal zdrsil noht raz palec leve noge, in da je to rano dobil gotovo v hudem boju proti Kitajcem. Slovencem ni treba dokazovati ali znajo bolje bežati zajci ali lahi teči.

Aha!

— »Sem slišal, da ne boste nikdar več volili za Banelata kaj res?«

— »Res, enkrat sem volil, ali nikdar več ne bom!«

— »Zakaj pa ne?«

— »Ker me je radi tega moja žena prav pošteno — nabila!«

Ruska parabola.

Skopuh je padel v vodnjak. Dobri človek gre mimo, ga čuje, nagnivši se nad vodnjakom mu reče: **Daj mi roko da te rešim.** — Skopuh ko čuje »daj mi«, se ne zgane, rajše žre vodo. — **Uzemi pa mojo roko, zaupije rešitelj.** — Skopuh hlastne po roki in se reši. Navk: Skopuh vedno jemlje, nikdar ne da.

Anglež: Goodam, ko bi imel onih 80.000 junakov, ki so mi jih pobili Buri, ali bi zdaj komandiral v Kini.

Jakob: Kako ste končali pravdo z onim lumpom, ki vam je bil odnesel stotisoč.

Trgovec: Oh dobro, dobro, poročil je mojo hčer, pa sva bila kvit.

Le zvoni zvon iz temnih lin!!

Vsi nemški Mihelni so po konci in kriče, da jim hiša gori. Celó pobožni Mihel dr. Ebenhoch je zbežljal v strahu na nemško-radikalni Schönerer-Wolffov zvonik. Čepica na roglj — ta eminentni znak nemškega miheljstva, ki je Nemu to, kakor Kitajcu — kita — se mu trese kvišku na prepadenem obrazu in roke mu nervozno vlečejo za vrv zvona v obliki ruske pikelhaube! Sila mora biti res skrajna, če že pobožni Ebenhoch zvoni hudo uro!

Ni zlomka torej, da ne bi sedaj vrel skupaj vsi Mihelni in vse čepice na roglj, kar jih je in brez razlike: **klerikalci in liberalci, katoličani in Židje!** Samo ta šment bi mogel nastati, da bi tudi slovanski trpin-proganjence jel zvoniti — hudo uro!

Razlika.

Kaj fantič je in kaj dekle?
Me vprašal je otrok!
Zamislil nekoliko se,
Ogledam se okrog.

»Glej — fantič hlače nosi le
In jankice deklè;
Zdaj pusti pa na miru me,
To je dovolj za te!»

Silvester.

Kakor se posojuje tako se povračuje.

— Povejte mi botra, kako je bilo tisti dan ko ste bila šla k Briveu, da bi nas mesto sebe obril?

— Ej kako je bilo, kaj me to vprašate; veselja sem se bila nalezla tega grenkega kakor berač mraza. Do železniškega mosta je še šlo, a tam bi se bila kmalu v jarek zvrnila od same vročine. — Rečem Vam, da je na vsaki lasi čepela kaplja, še dobro da jih nimam veliko. Zdaj hočem prihraniti za glavnika, da jih podprem nad ušesi. —

Čujte botra P. kaj ste pa delala dve leti na počitnicah, morda se hodila v Ribnico na semenj po rešeta.

— Za lenega človeka ni nobene kupčije. Pa tudi lenobe se človek naveliča in se vrne domu.

— Prav ste storila, zdaj lahko počivate doma kakor vam drago; seveda kadar ste po hotelih služila in pomije nosila, ni bilo časa lenuhati.

— Ej ljuba moja, mislila sem da bom kedaj gospa, a danes je slabše zamè kakor za dekle. —

— Saj tudi meni se bolje ne godi; dokler sem kelnarce špilala, sem še kako desetico v žepu imela — zdaj sem gospa, pa moram večkrat gledati da mi kedo na vero kaj da.

Mileč? Kako je bilo vendar na družega junija?

— Ej kako je bilo, ti vražji mesarji so naju prišli loviti, in to še po noči, da sve morale kar bežati; to vam je bil ropot da so ljudje že mislili, da je potres. —

— Kako ste pa zvedela kam sem bežala?

— Nič se ne bojite, imam že dober nos, da vem kje se kaj na kredo dobi. — Mene pa še najbolj greje, ko se mi delovske žene smejejo, češ da hodim koga nadlegovat za groš.

Samo jaz nevem kaj bi naredila, kedar pogledam tisti nesrečni klobuk, najraje bi se še bolj raztrgala kakor sem.

— Al ste pametna botra, pa raje ko bi človek trpel na jezi bi še vi moža nagnala naj bi vam klobuk kupil.

— Dokler se moram kakor volk vedno v isti koži nositi, nimam časa misliti na klobuke. —

— Čujte gospa Miei kmalu pride dan »vizite«, bo treba stopnice pomesti in pajčevino iz stanovanja spraviti. Oj ti vražje vizite. —

En dan pa pride Brivec s sterguljo in nas bo vse ostrgal. —

— Da bi le prišel, saj smo ga tako potrebne kakor naš glavnika.

Enako z enakim.

Tujec jezdil je skoz vas, katere župan je stal ravno pred hišo in pušil tobak Bil je znan kot jako surov človek. Popotnik ga pozdravi in vpraša: Mož, prosim povejte mi, kateri čas že imamo danes. Moja ura mi je obstala. — »Zdaj imamo tisti čas, ko se ženejo osli h koritu!« zareži se župan. — »Vas še pa niso guali?« začudi si tujec in jezdi mirno dalje.

Zaklada.

V mehki postelji počivaš,
Sanjaš o denarjih le,
Sanje ti res »zlate« snivaš,
Ker bogat si, jaz pa ne.
Toda kadar mehko spavaš,
Mirno spavam tudi jaz,
O zakladu ko sanjavaš
Ti, sanjavam tudi jaz.

A zaklad moj ni iz zlata,
Vendar ljub mi je ko tvoj,
kdar smeje odpre mi vrata
In me zove: »Ljubček moj!«

Silvester.

Dober odgovor.

»Gospa, kako dolgo je že prav za prav, odkar ste se poslovili iz grada lepote?« vpraša porogljivo neki gospod žensko, ki se je bila zgodaj postarala.

»Ne vem več tako natanjko,« bil je odgovor, »pa toliko vem, da od tega še ni tako dolgo, kakor pa je pri vas, odkar ste zapustili hišo poštene uljudnosti!«

Muhe.

Ko ne bi bilo liberalcev, koga bi potem hudič vzel?

»D. r. Pavlica.«

»Le zvoní zvon — iz temnih lin
Le zbujaj mi na dom spomin....«

»don Gregorčič.«

Kar se sam hudič ne bi izmislil, to pade »stari devici« na pamet.

»Sl. Narod.«

Da je ves svet klerikalen, o čem bi potem klerikalei pisali?

»Slovenec.«

Vsak mora braniti svojo kožo!

»Gorica.«

Lepa (!) naša domovina...

»Edinost.«

Kaj pa je tebe treba bilo?

»Narod.«

Prej neznane

Srčne rane

Meni spati ne pustè...

»Soča.«

Napoleon reče: Ilirija vstan!

Vstaja in vzdíše! »kdo kliče na dan?«

»Novi list.«

Najprej preskoči jamo, potem reci hop!

»Brivec.«

Škoda, da ne moremo »koketirati« tudi s — kurjimi očesi!

»Izvestne Eve.«

Prirojeno pomanjkljivost ima človek, ako se rodi kakor — Slovenec!

»Avstrijska vlada.«

„—Ž.“

Ribniški kramar.

Hočete vedeti kako je ribniški Tonček študiral sedem šol. Nosil je na hrbtu skrinjo modrosti s sedmimi predalčki, vsak predalček je hranil modrosti enega razreda. V predalih je bila vsakovrstna kramarija. Naš Tonček je kramaril in učil se napamet kaj vsega hrani vsak predal. Ko je mož vse dobro na prste znal, je začel razkazavati kramarijo in svojo modrost. Ljudje so ga vprašali: Tonček koliko šol si zdelal? On jim je pa ponosno zavrnil: Sedem šol imam, kdor modrosti hoče mu je tudi po ceni prodam.

Hudič.

Bucek: »Mucek, si že videl hudiča?«

Mucek: »Ne še, hvala Bogu!«

Bucek: »No, tedaj ga pa poglej v moj žep.«

Mucek: »Saj vendar ni nič notri.«

Bucek: »Glej, dragi, to je ravno hudič ker ni nič notri!«

Jutri me pride moja tašča obiskat, dobro da sem dobil 4 tedne radi svojega konkurza, tako bom imel vsaj mir.

Kmečki pogovori za julij.

Če obuješ prvo nedeljo v tem mesecu nove škornje in hlače in oblečeš novo suknjo in nov klobuk denes na glavo in te vjame dež na polju, je vse mokro. — Če je veliko brenceljev na paši, živina rada bezljá.

Če v sredi tega meseca žito še ni za žetev zrelo, je treba čakati s srpom.

Če greš na sv. Jakoba dan v gozd in najdeš spavajočega zajca v grmu, bo gotovo tekel kadar te zagleda.

Če fantje in dekleta kaj dosti po božjih potih hodijo v tem mesecu, jim je zelo vroče, če ne gre dež, in včasih se preveč pobratijo.

Ako bi sveti Nikóli bil v tem mesecu, bi si »Slovenec« in »Slovenski Narod« roke stiskala samega prijateljstva, tako pa jih stiskata drugim in »Slovenski list« bi moral iti na oni svet.

Če v tem mesecu nemškutar slovensko govori, je znamenje, da zna.

Ako Slovenci v tem mesecu zelo radi nemško govore, se ni treba nikomur čuditi, ker so druge mesece ravno taki.

Ta mesec mladeniči prav radi za dekleti gledajo, pa tudi punice za fanti.

Ta mesec je vsak starejši, nego je bil prejšnji mesec in če je dolžnik »Brivčev« še vedno, to ni posebno lepo.

Če Kórber ne bo cel mesec ministerski predsednik, bo kak drug stopil na njegovo mesto.

Ta mesec se nam ni bati snega.

Če kmet še ni pšenico požel, jo pa še bo.

Če v tem mesecu ne znaš plavati, se lahko naučiš v prihodnjosti.

Ako ti žena porodi dete, krava tele, kobila žrebe, kokoš izleže piške in se ti na polju vse dobro obnese, potem si srečen človek, ako se je to ta mesec zgodilo.

Ako psa udariš s palico čez gobee, se bo proč obrnil ali pa v tebe skočil.

Pes in mačka se tudi v tem mesecu ne moreta videti, to pa zato, ker smo Slovenci klerikaleci in liberalci.

Slovenec ljubi slovenski narod, to je res, ali to ni res: »Slovenec« ljubi »Slovenski Narod.«

»Brivec« tudi ta mesec trikrat brije. To je tako gotovo, kot bi pribil.

Kdor tega ne verjame, naj si kupi »Briveca«, bo pa videl, da je res.

Celo naravno.

Sodnik: »Zatoženec, čemu ste gospodični mešajo vkradli iz žepa?«

Tat: Moj Bog, kako morete gospod sodnik tako vprašati. To je celo naravno: ker bi mi jo prostovoljno gotovo ne bila hotela dati!«

Na narodne veselice!!

„Adrija“ vabi na obletnico društvene zastave, katera bude v nedeljo 22. julija v »Narodnem domu« v Barkovljah. Začetek ob 5. uri pop. Ustopnina 25 nč., na ples 40 nč. za gospode, 20 nč. za gospe.

„Slovan“ vabi v Padriče vse one, ki ne pojde v Barkovlje. Veselica se bo vršila na Grgičevem vrtu. —

Slovenci pustimo soparno mesto ter hajdimo v sveži zrak na Kras ali na naše krasno obrežje.

Ni miš ni tica.

Lani pripenjala trak je zastavi slovenski — Letos prepeva v laški sodrgi Rošetiju čast: Oj rojansko deklé, ali ne sramuješ se.

Ljubimci pozor!

Kako nevarno je dražiti in nadlegovati ta krasni spol — znala bi vam povedati nesrečna skokica, ki se je drznila neki večer sprehajati po nežni polti krasne Evice, „V plamen žnjo“ se je glasila hitra sodba. —

DOPISI.

Iz Trsta. Dne 17. julija so končale šole, nehala je tudi ona na Ferrieri kamor je zahajala tudi hčerka našega konšilerja Banellija. — Punčka je obiskovala sedmi razred. Letos je oče vozil hčer v Škedenj, da bi mu menda pomagala pri volitvah. Človek pa dveh del ne more na krat opravljati. Tako je prišlo da so bili Slovenci vzrok, ker je učenka zaostala. In res, ko je prečitala spričevalo in je videla, da ne »pasà«, — ji je postajalo tako hudo pri sreju, da če jo niso solze rešile, bi bila obupala in morda celo umrla. —

Ko je mati konšilerka dobila v roke nesrečni ateštati je začela: Brava putela, con quest' attestato si vien a casa. —

Hčerka: Mamma non ti sa che dovevo andar a Servola col papa.

Mati: Kaj je bilo treba hodit bacelirat po Skednju, papa naj bi bil pazil, da bi se učila. — Che vergogna per la figlia di un consigliere. — Če pojdeš kedaj o počitnicah v Skedenj se ti bodo vsi stari osli smejali. — Mamma, erediti non vado più, — mai più, — il papà è colpa per questa volta. —

Iz Kozjega. Čujte, čujte! Sodaik Gegenheim je ravnokar dobil samoslovensko uradno tablo, katero sedaj nabijajo na sodnji. Deputacija Slovencev iz celega okraja pojde k njemu se mu poklonit in izrazit svojo veliko hvaležnost za ta velenarodni čin. Zahvalila se mu bo ob jednem za to, ker je slovesno sklenil in obljubil, da ne bo več hodil svojem kazenskemu adjunktju v gaj in ne več koval kazenskih obtožb proti Slovincem. Slava mu. Heil!

Iz Podcerkve pri Staremtrgu. Dragi »Brivče« prav zanimive dopise nam doprinašaš, take da se mora človek razveseliti, ko dobi tvoj cenjeni list v roke. Ker se pa dopisnik ali njegova pomočnica z dne 10. t. m. v tvojem cenjenem listu z dopisom »V Podcerkvi pri Staremtrgu« toliko za kurje trgovce zanima, povej mu, da naj gre na nemško, francosko ali angleško, ker tam je na stotine kurjih trgovcev in od tam bo imel tebi dragi »Brivče« »Nevesekdo« prav veliko o kurjih trgovcev pisovati.

Da pa bi bila »železnica« tu sem, in še celo do hiše podpisovaleca »Nevesekdo« potrebna, je istina; in ne radi vožnje kurjega zruja in jaje, temveč, da bi mu prifurala iz Kitajskega kokšje »pameti«.

Zapomnisi.

LETIGRAMI.

Trst 18. (Priv. iz Dunaja) Včeraj je imel naš dopisnik priliko, govoriti z osebo iz korespondenčnega biro-a in je zvedel, da dotični biro ne misli za sedaj navezati časopisom še no bene race glede ustaje na Kitaju.

Trst 19. (K. B.) Tukajšnjemu finančnemu raznateljstvu je došla vest, da tihotapijo pomočjo Zeppelinovega balona prepovedano irredentistično blago čez lužo; moralnega prouzročitelja gr. Zeppelina so zaprli.

Trst 19. (Priv.) Cerkev pri sv. Jakobu mislijo popraviti ali niso edini; eni jo hočejo popraviti, drugi obrniti.

Škedenj 18. (K. B.) Ker je avstrijska vlada dovolila, da se uvede serum proti pijanstvi tudi v Avstriji, je uložil zoper to dovoljenje on. Banelli utok, ker se boji, da bi mu mogla ta naredba vlade na prihodnjih volitvah zelo škoditi.

Škedenj 19. »Brivec« položi prisego kakor častni občan škedenjski. Čin zapri-seganja otvori Banelli, ki bo povdarjal, da je »Brivec« sedaj mnogo več vreden, nego pred — Banelijem.

Gorica 17. Glasom »Soče« ustanovi v Gorici dr. Pavlica »Sokola« na katoliški podlagi.

Gorica 18. Grbršček in Tuma ne dobita nobenega križa, ker sta uže dovolj križana na katoliški podlagi.

Gorica 19. Skrajni čas je bil, da se je izvršila »znana poroka« v Gorici, ker don Antonio pojde kmalu v penzijo in tako ne bi dobila njegova Gorica — penziona, da se ni popred poročil.

Gorica 20. Na znani »ohceti« si je don Antonio tako pokvaril želodec, da ni nobenega upanja več, da bi še kedaj vspešno prebavljal dr. Tumove recepte.

Dekani 17. Schaffenhauer je izjavil da je samo radi tega prepovedal, da bi društva prišla z zastavami v Dekane, ker je vreme sedaj jako nestanovito in radi tega bi se zastave lahko pokvarile; on da tudi ni nasproten slov. gibanju v Istri, nego da mu je to gibanje celo všeč, sicer ne bi mogel pokazati svojim višjim kako rad da ima — Slovence.

Poreč 20. Vsled velikih narodnih preprirov v Kitaju, niso do sedaj vedeli, bi li sklicali v Istri deželni zbor ali ne.

Ljubljana 19. V tukajšnjih liberalnih krogih so jako nestrpni, ker ni tržakata e t k a uže dolgo kuhala kofeta v Ljubljani.

Capstadt 18. (K. B.) Lord Roberts je šel z 3000 vojaki, ki so pali pri Bruckos-

primitu v Pretorijo; da pride popred, je upotrebil od Burov razrušeno železnico. Buri ga niso nikjer napali, ker so se sedaj utaborili v gorah.

Taku 12. (K. B.) Glasom »Daily Express« je avst. kapitan »Zente« telegrafiral na Dunaj, da je uže tako oslabel, da ne potrebuje nobene pomoči več.

Šanghai. Med evropskimi poslaniki je bil najbolj zvit diplomat avstrijski poslanik, ker je uže meseca februarja — o d n e s e l p e t e d o m u.

Wilhelmshafen 18. Včeraj je odplula transportna ladija »Bismark« nakreana samo z zastavami v Kitaj; te zastave bodo vihrale na pekingskih zidovih, ko pade mesto v nemške roke.

Berolin 19. Pesnik Hans-Sachs je zložil nemško-kitajsko himno: »die W a c h t a m K j a n g.«

Peking 18. (K. B.) Telegraf brez žic se je jako dobro obnesel — za Kitajce.

Trgovina in promet.

Gorica Tu ustanove klerikalno konsumno društvo, za bolj hitro konsumiranje Soče. Društvenikom bo treba dajati mnogo »soli«, da postanejo bolj — žejni...

Gorica. Tu je začela poslovati centralna posojilnica, zadrega z neomajeno zaviro. Blata ko denarja.

Ljubljana. Ako ne bo kmalu dež, bo suša in te se celo pesniki boje, ki bivajo radi nad oblaki. Sodišče za civ. stvari, je objavilo, da pojde nekoliko slov. Pegazov na — »kant«. Schwentner ni v zadregi.

London Vsled južno-afriške vojne in sedanje kit. ustaje je nastalo v tukajšnjem vojnem ministerstvu veliko povpraševanje po — jajcih. Ponudbe naj se pošiljajo pod »Ovum« na vojno ministerstvo. Plačujejo izvrstno. — Blago bi bilo dobro asikirirati za slučaj nezgod na bojnem polju pri kaki banki, ker vlada ne jamči za »lupine.« —

Trgovinske brzojavke.

Jönköping (Švedsko) 5. Z. Na današnjem občnem zboru tovarnerjev švedskih užigalic je bilo sklenjeno, da bodo odslej naprej švedske užigalice I krajear dražje, to pa zato, da ne bodo delali konkurence užigalicam Družbe sv. Cirila in Metoda. Sklenili so potem jednoglasno, da se bo tisti krajear izročil družbi sv. Cirila in Metoda.

Veleštovani gosp.

Dr. Ivan Zuccon

v Pulju.

Na Vašej odhodnici oni večer v »Slovanski Čitalnici« sem zamudil stisniti Vam desnico v srečni zazstana in prijateljski spomin. Da na domestim zamudo Vam tem potom voščim najsrčneji prijateljski:

Na mnogaja leta
Narodu v korist
a sebi v čast!

V Trstu, 20. junija 1900.

Verno udani

„Brivec“.

Tvrška B. Herder zaloga-knjigarna Dunaj I. Wollzeile 33, je na mnogih željo uvedla praktični način, da pošilja večja in manjša dela iz raznih polj kat. literature, kakor znani cerkveni lek-ikon, ržavni leksikon, zgodovine kakor: Pastor, Wais, Janssen i dr. takoj po naročbi na mesečne rate najmanj 4 krome — za vsako delo — solidnim odjemalcem.

Na ta način je vsakemu mogoče nabaviti si lepo izbrano biblioteko.

Vplačila se više s priloženim nakaznicami. Naročenim knjigam se ne poviša cena.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaella Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TRST
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposojuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naročbe izvršujejo se točno in hitro po niski ceni.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni **portlandski cement** in **hidravlično apno** (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri **Marinu Lukša** na **Proseku**.

Cene ugodne.

Bruni nova tobakarne ulica S. Martiri št. 12, prodaja znamke, koleke in pisarsko pripravo; dobi se tudi list „BRIVEC“.

Slovenska šivilja

priporoča se cenj. slovenskem gospicam. **Točna postrežba, nizke cene.**
Ulica Commerciale 12 II. nad.

K r č m a

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj se tudi vedno mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

MEHANIČNA DELAVNICA

TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in velocipedov najimenitnejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Iskrajajo se poprave velocipedov, šivalnih strojev, motorjev na gas in na par toč.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250000 z alož. kapitala.

Asikuracije so znašale:

Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

I, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonialnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisanege. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrelih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p. slopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamažko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravilo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerani ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gl. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politik ne bi smel biti brez tega lista.

Lastnik in urednik: **Miloš Kamuščič,**

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, čevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjžnice.

Vloženega je bilo leta	1892 gl.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.641,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095,10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji škrat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhac,
lastnik.

Odlikovani fotografski atelier

A. JERKIČ

Gosposka ulica št. 7. - GORICA - Gosposka ulica št. 7.

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

Novi, velikomestno urejeni atelier

odgovarja vsem modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobe pri obstoječih cenah 15 % rabat.

Brivec obiskal je nedavno Jerkičev fotografski atelier, v Gorici, kateri razpolaga z najprimernejšimi prostori, kar je glavno in najmodernejšimi pripravami za svojo obrt. Fotografije so tako naravno in fino prenešene, da se jih ne moreš nagledati. Ponosni smemo biti, da imamo v nas tako finega fotografa-umetnika. Slovenske družine naj nikar ne zamude obiskati Jerkiča. Njegove fotografije so najlepši spomin v slovenski hiši.

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu